

„Danstren“
ET NYHEDS- OG OPBYGGELES-
BLAD FOR DET DANSKE
FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danstren“ udkommer Onsdag i hver Uge
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
Artikler — sendes til dets Redaktør
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Advertising rates made known upon
application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til de
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til
„Danstren“'s Kontor.

Naar Læsere henvender sig til Folk,
som avterer i Bladet, enten for at
købe hos dem eller for at få Oplysning
om det avterede, bedes de altid om
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Pastor Grill, om hvis Sygdom
vi meddelte forleden, døde i sit
Sjæm i Waupaca den 27. Nov.
Vi haaber at kunne meddele lidt fra
hans Liv i næste Uge.

1,236 Salooner i Chicago har
iflg. „Reform“ maattet slutte
deres Forretning i de sidste Par Ma-
neder som Folge af Gennemførelsen
af Loven om Lukning om Søn-
dagen, den isøderale Stat paa Spi-
rituosa med Forhøjelse af Priserne
paa Drifkevarer og Tab af Kund-
ved Udskrivningen. Byembedsmænd
erklærede, at 600—700 flere snart
ville slutte.

Sudans Befolkning. Den engel-
ske Regerings Aftanam angiver iflg.
„Mbl.“ det engelske Sudans Be-
folkning til 2,939,000. Datur ikke
iberegnet. Med denne Provins, som
siden er bleven lagt til, og som
har en Befolkning af 200,000, vil
det engelske Sudans Befolkning tælle
omkring 3,139,000. Af disse er
1,346,000 Sedninger og 1,793,000
Muslamaner. Med andre Ord,
42 Procent er Sedninger, og 58
Procent er Muslamaner. Og
der skal ikke findes en eneste Pro-
vins, hvor de muslamaniske Ræf-
mænd ikke mere eller mindre har
trængt sig igennem.

Den nye Danebod Højskole,
Tyler, Minn., indviedes ved et to
Dages Møde den 25. og 26. Nov.
„Danne.“ skriver derom: „Rejs-
ningen af den nye Skolebygning er
vel ikke af de Begivenheder, der
vækker Opsigt ude i den store Ver-
den, og da særlig ikke under de
nærværende Forhold. Men inden
for vort Kirkesamfund er det en
Begivenhed, som det er værd at
lægge Mærke til og glædes ved.
Den Diferentiel, der her er, er
et smukt Vidnesbyrd om den Be-
tydning, Skolen gennem funderne
har haft, ikke blot for den dan-
ske Befolkning, men ogsaa for man-
ge Menneker ud over Landet.“

Vi vil ikke undlade at henvende
Opmærksomheden paa en Art, som
Past. A. C. Bodholdt skriver i
„Dannevirke“ for 28. Nov. Han
giver Art. Overskriften: „Noget
Tanke til Overvejelse“ og skriver
bl. a.: „Ved at læse om Sammen-
slutningen af det norsk-luth. Kir-
kefolk, som jeg til at tænke paa vort
dansk-luth. Kirkefolk herovre. Vi er
jo, som alle ved, delt i to Sejre.
Hvad man nu end vil dømme om
Kampene til dette Tidrum, een
Ting kan dog formodentlig de fleste
være enige om, at det er ikke godt
at vi er delfte. Hvor kunde vi nem-
lig ikke haade kristelig og kirkelig
føle, blive en anderledes stærk Magt
i Arbejdet, end vi nu er det, hvis
vi var forenede i eet Samfund!“

Da jeg i Sommer besøgte den
forenede dansk-luth. Kirkes Ræf-
møde i Keenah, Wis., og bragte
det en Hilsen fra vort Ræfsmøde i
Mhland, greb Tanke mig saa un-
derlig stærkt: Mon ikke vi Danst-
i de to Samfund kunde naa frem

til en lignende Oplevelse som den,
der havde fundet Sted hos vore
norske Brødre? Jeg havde paa Vejen
til Keenah læst Beretningen om
Sammenlutningen mellem Nord-
mandene, saa da jeg bragte den
forenede Kirkes Ræfsmøde vor Hils-
sen, kunde jeg ikke andet end ud-
tale: Gid den Dag maatte komme,
da ogsaa vi i de to dansk-lutherske
Kirkesamfund kan saa Hjertelag til
at møde hinanden, søge at glemme
alt, hvad der af Forveelser paa
begge Sider ligger tilbage i Tiden,
og i Ord og Tildad ræffe hinanden
Gaard til Fællesskab i Arbejdet.“

Præster af Den forenede norsk-
lutherske Kirke i Amerika holdt for-
leden et Møde i Minneapolis for
at organisere en engelsk Konference
indenfor Samfundet. Til Formand
for den nye Organisation valgtes
Prof. C. D. Solberg, Northfield,
Minn.; til Nestformand Past. P.
M. Kittleby, Chicago; Sekretær, Pas-
tor G. S. Thorpe, Minneapolis; Ræf-
serer, Erik Baldefand, Minnea-
polis, og til „Field“ Missionær
Dr. L. Garrettsville, Chicago. Der
blev besluttet, at Konferencen mest
muligt støtter Ungdomsforeningerne
i deres Arbejde for at indsamle
Midler til religiøs og social Virk-
somhed blandt de amerikanske Sol-
dater.

Kirkeindvielse. I „Ar. Sm.“
for 2. Dec. skriver Past. J. C.
Naberg om Indvielsen af Bethania
Menigheds nye Kirke, Racine, Wis.
Dfs. Læsere vil mindes, at denne
Menigheds store smukke Kirke blev
brandt sidste Vinter. Den nye
Kirke er opført paa samme Grund
og i samme Størrelse og Form
som den gamle, men smukkere baade
uden og inden. — Pastor
Bodholdt indviede Kirken, assisteret
af Præsterne A. Dan, A. C. An-
dersen, S. Blambek og J. B. Lan-
berg. Ved et Eftermiddagsmøde var
alle den forenede Kirkes Præster
i Byen og Past. Andreasen fra
Keenah til Stede. Gamle Døbtstuen
og Ping talte, og bl. a. udtalte de
begge Dufte om, at det skilte maatte
høje sig sammen, at de to danske
Samfund, der har saa meget til-
fælles, maatte genforenes.

Til Samfundets Præster.

Da det nu ikke er længe til Nyt-
aar, vil vi gerne have Lov til at
minde om den Bestemmelse, der blev
fattet af Ræfsmødet i Keenah, a.
fra Nytjaar 1918 maa Præster og
Kærerer forudbetale og betale for
vore Blade; og samtidig henstiller
vi venligt, at man i Løbet af De-
cember — og for Juletraalhedens
Stund helst saa snart som muligt
— tager Beslutningen til Folge og
indsender Bestilling enten med For-
skudsbetaling eller med Bemyndig-
gelse til at opføre Beløbet paa
Konto. Abonnementspriserne er jo
som følger:

Danstren per Aargang \$1.50
„Mbl.“ og „D. N. B.“ 1.00
„Mbl.“ og „The L. L.“ .50.

Nu kan der vel være dem, der
ikke synes om denne Bestemmelse,
og som vil hævde, at Præsterne, der
jo bitterligt maa gøre det væsent-
ligste Arbejde for Bladens Udbræ-
delse, bør have deres Blade frit.
Og det Syn kan maatte være be-
rettiget nok. Men lad os saa huske,
at denne og lignende Bestem-
melser er taget som Skridt til at
forebygge Underfund ved Bladens
Udgivelse og deraf flydende ud-
Gald. For den enkelte kan det ikke betynde
ret meget, men samlet beløber det
sig til en anseelig Sum, der nok vil
kunne mærkes i Bladens Status.

Og da det nu engang er en
Samfundsvedtægt, saa lad den bli-
ve fulgt, indtil vi her os i Stand
til at sætte noget bedre i Stedet.
Et Folk, der ikke ønsker dets egne
Love, har ingen Fremtid for sig.
Gælder det mon ikke ogsaa et Sam-
fund?

Danish Lutheran Publ. House.

De Allieredes Krigsmaal.

Et Par Indlæg angaaende de Al-
lieredes Krigsmaal skal vi her med-
dele i nsjagtig Overfættelse, da det
er den eneste Maade, vi lookigt kan
meddele dem eller udtale os om
hjem paa. Afs. Bress skriver:
London, 29. Nov. — Den stær-
keste Tilskyndelse til at forny Di-

ffusionen om de Allieredes riva-
liserende Stoles KrigsPolitik
fremkaldtes i Dag fra en uventet
Kant ved Offentliggørelsen af et
langt Brev fra Marquisen af Lans-
downe, i hvilket han tager Ordet
for Revision af de Allieredes Krigs-
maal og gør Forsøg paa at sikre
Fred, frend „Forlængelsen af
Krigen leder til den civiliserede
Verdens Ruin.“

Marquisen af Lansdowne er en
typisk Repræsentant for det gamle
Tory-Parti. Han var Medlem af
Parlaments Koalitions-Kabinet og
Udenrigsminister i Lord Salis-
bury's og Mr. Balfours Ministerier.
Han har været Vicerog i Indien og
General-Gouvernør i Canada. Han
var den sidste offentlige Mand,
man vilde have mistænkt for Pa-
ciffi-Tendenser.

Marquisen spørger:
„Hvad vil Verdens af Fredens
Beflignelser blive for Nationer, der
er saa udmattede, at de neppe kan
udtærke Gaarden for at gribe
dem?“

Lord Lansdowne mener, at det
rimeligtvis vilde stimulere Freds-
partiet i Tyskland i høj Grad, om
det blev forlaaet:

1) At man ikke sniffer at til-
trænge Tyskland som en Stor-
magt 2) at vi ikke søger at paa-
tvinge det tyske Folk en Regerings-
form imod dets eget Valg, 3) at vi
ikke uden forsæt og lookigt Krigsfor-
holdsmiddel sniffer at nægte Tysk-
land sin Plads blandt de store kom-
mercielle Lande, 4) at vi forber-
der os paa efter Krigen, sammen
med andre Magter, at undersøge de
internationale Problemer, der staar
i Forbindelse med Frihed paa Sø-
en, 5) at vi er forberedte paa at
indgaa paa en international Over-
enskomst, under hvilken der vil bli-
ve rig Vellykke til at afgøre in-
ternationale Disputter ved fredelige
Midler.“

Næste Dag melder Afs. Bress
som Svar til Marquisen bl. a.:
„London, 30. Nov. — Mar-
quisen af Lansdownes, en af Stor-
britanniens ledende Stormænds Brev
der opfordrer til en fornyet Frem-
fættelse af de Entente-Allieredes
Krigsmaal, og sniffer, at der gætes
Kortet paa Fredslutning, for for-
længelsen af Krigen leder til Ruin
af den civiliserede Verden“ er frem-
deles Temaet for bitter Diffusion
i England.

Lord Robert Cecil, Hofademi-
nistreren, og Andrew Bonar Law,
Finansministeren, har begge udtalt,
at Marquisens Anføttelse ikke er no-
get Kabinetsmedlems Ansføttelse.

I et Møde af Unionistpartiet
indvædede Bonar Law Marquisens
Brev, idet han betegnede det som
„en Muffe“. En Resolution, der i
stærke Ord fordømte Publikationen
af Brevet, vedtoges i Mødet og
afstedes til den inter-allierede Kon-
ferenc i Paris.

Finansministeren udpegede, at
Lansdowne ikke indehar nogen som
helst offentlig Stilling i Partiet,
og at han talte udelukkende for
sig selv. Denne Erklæring modtoges
i Mødet med højre Bifald og
udgjorde en officiel og bestemt
Udtalelse af Brevets skadelige
Tendens. Mødet overværedes af
Sir Edward Carson, Chefen for
Krigsmaal-Komiteen, Walter Hu-
me Pong, Statssekretær for Koloni-
erne, Viscountes Chaplin og De-
legrater fra alle Landets Dele.

„The Beehive Nation“ udtaler den
Folietening, at tidligere Udenrigs-
minister Viscountes Greys Krigs-
Politik er identisk ved Lansdownes
Anføttelse.

Det vigtigste, der er at sige med
Hensyn til Lansdownes Brev,“ sag-
de Lord Robert Cecil, „er, at han
talte kun for sig selv. Førend han
fremde det, raadgjerte han sig ikke
eller samtalede med noget af Re-
geringens Medlemmer, og Regerin-
gens Medlemmer læste Brevet i Wi-
berse med lige saa stor Forbavselse
som enhver som helst anden. Det
væbenterer ikke vore Ansføttelse,
heller ikke er der i ringeste Grad
foretaet nogen Forandring i dette
Landes KrigsPolitik. Vor Politik er
endnu, hvad den steds har været,
og som den er bestreuet af Landets
autoriserede Ræfsmænd, nemlig Pre-
mier Lord George, Afs. Bonar
Law, og Balfour. Den har været
udtalt af dem i forskjellige Ord,
men maatte bedst opsummeret i Pre-
mierminister Clemenceaus Dyring

forleden — at „Krigens Maal, som
vi kæmper for, er Sejr.“

Skolekassen.

Der er maagt og meget, jeg
kunde have lyst til at skrive om,
men efter hvad Redaktøren af Dan-
stren fortæller, mangler der ikke
paa Stof til Bladet. Derfor vil
jeg gaa lige til uden videre Ind-
ledning at fremkomme med nogle
Bemærkninger angaaende Indsam-
lingen til vor Skolekasse, for om
vi muligvis i Fremtiden kunde saa
en bedre Ordning paa det. Herren
vor Gud er jo ikke Forvirringens
Gud, men Ordenens Gud.

Gud ske Lov for Reformations-
aaren; lad os takke Herren, at vi
sif Gælden betalt. Det er et stort
Privilegium og en Naade, at vi
har faaet Lov til at være med til
det — fremfor Millioner, som har
maattet tilbringe en stor Del af
Reformationsaaret i Skyttegrave-
ne, og andre Millioner har laet
deres Liv paa Slagmarken. Lad
os betænke det.

I forrige Nummer af Danstren
klagedes der af Pastor Bert-
sen over, at der manglede Renge
i Skolekassen. Og af Samfundets
Ræfsmænd i Bladene ser vi, at der
er Underfund i Kassen. Kærerne
ved vor Skole maa have deres Løn;
de kan selvfølgelig ikke leve et
helt Ar uden Løn ligesaa lidt
som andre Smaafolk kan det. Der
i New York vil enhver helst have
sit Tilgodebærende, naar Løen er
til Ende. Men med Indsamlingen
til vor Skoles Drist naar det paa
den samme uregelmæssige Maade
over igen. Indsamlingen til denne
Gerning bliver i Almindelighed sat
ud til det sidste, og Bidragene sendt
ind paa maa og faa, efterom Pra-
sterne og Menighederne selv finder
for godt. Men hvorfor det? Pen-
gene skal indbetales, og vi kan li-
gesaa godt komme ud med dem først
som sidst i Stedet for at gaa nar-
sten et helt Ar med denne Byrde
paa vor Samvittighed. Og det er
for, om vi muligvis kunde gaa lidt
bedre System i vort Arbejde, at jeg
fremkommer med følgende Henfil-
ling til Den forenede Kirkes Ræf-
smøde i North Dakota 1918:

1. Atlantik Kredts indbetales i
Bidrag til Skolekassen i Septem-
ber Maaned høert Ar; Nebraska
Kredts i Oktober; Minnesota Kredts
i November; Wisconsin Kredts i
December; North Dakota Kredts i
Januar; South Dakota Kredts i
Februar, og Pacific Kredts i Mars
Maaned høert Ar.

2. Endvidere vil jeg foreslaa, at
det bliver paalagt Kredtsformæn-
dene at se til og at arbejde for,
at de paalagte Bidrag fra de
enkelte Menigheder bliver indbetalt
i rette Tid.

Naar dette System bliver ind-
ført, vil vi blive fri for høert Ar,
at stifte Gæld.

Menighedsmedlemmerne i vort
Samfund vil jeg give et godt
Raad, for at det kan realiseres:
Lad os saa System i vor egen
primate Husholdning, lad os give
systematisk. Herren har lært os at
give Tjende, og naar alle vilde
gøre det, vil haade vi selv og
vort Samfund have i Overflod.

Mange ryster maatte paa Hovedet
og tror det ikke. Men læs hvad
Herren siger derom, Malachias 3.
Kap. 10. Vers: „Prøver mig dog
derved, siger den Herre Zebaoth, om
jeg ikke vil aabne Himmelens Lufter
og udgyde Beflignelse over eder i
Overmaal.“ Men lad os gøre det
med Glæde. Herren elsker en glad
Giver. Og han høert al Jorden
til, vi er bare Husholdere. Og vor
Husholdningstid er snart til Ende,
og da maa vi høste, hvad vi har
faaet; og Herren har sagt, at hvo
som farrigen laar, skal og farrigen
høste.

C. M. Christensen,
Brooklyn, New York.

Det kunde være godt, om vi be-
gynndte allerede saa lidt mulig i
Ar at indføre dette System.

Juletraanen

En illustreret Julebog, udgivet
af dansk Boghandel, Cedar Falls,
Iowa, 48 Sider.

Bogen er fuld af god, sund Je-
relæstning. Der er „Jul“ i nogle
af Bidragene. Et Digt af Adam

Dan: „Stille Jul“ er et Suf fra
en Verden i Rød. Et andet Stykke,
som der haade er „Jul“ og „Abor
i, er Giftenen — vel nok den sidste
— fra Past. J. M. Gregersen. En
rigtig Julefortælling af Julie Feil-
berg: „Naar Enden er god, er al-
ting godt.“ Og endelig en Skildring
af ægte dansk Jul ved Thyra Dor-
er. Der er et ganske udmærket Styk-
ke „Danst-Amerika“ i Juletraanen.

Under Titlen „Reverberation“ teg-
ner J. Christian Bay et Billede
af dansk-amerikansk Folkeliv. Og
han rammer. Denne og andre Hi-
storier i samme Tone vil sikkert
læses med Interesse af enhver Danst-
Amerikaner. Der er Ting fra Fol-
keliets Sprog; alene af denne Grund
vil Danst Sprog aldrig dø helt i
Amerika.

Ar. Andersens livsdriftige Betragt-
ning over „De gamle Dage“ og
S. C. Frederiksen's fine Digt: „Mar-
net er Mandens Jar“ indeholder
Tanter, som man ikke er færdig
med, naar man lægger Hæftet til
Side — og der er meget andet
i Bogen, som kan faas fra vort
Forlagshus i Blair for en halv
Dollars.

Kirkelig Betjening i Landets
Sprog.

II. De unge.

Denne Gang skal jeg fatte mig
fort.

Ved at gennemlæse Statistikken
over konfirmerede Medlemmer og
konfirmerede i de forskellige Ræf-
beretninger for de sidste 20 Aar
finder jeg følgende Resultat: I
de første 10 Aar er 5,950 konfir-
meret, og disse lagt til Antallet,
som var ved Tiaaars Begyndelse,
giver en Forøgelse af 343. I de
sidste 10 Aar blev 7,519 konfirmeret,
og disse lagt til Antallet, som var
ved Tiaaars Begyndelse, giver et
Tab af 3,113 konfirmerede Medlem-
mer. Og 10 Aar i Fremtiden, 1927,
hvor stor mon da Tabsløsten vil
blive? Man kan da med Rimelighed
forlange, at Konfirmanderne høert
Ar maa forøge Antallet, fordi
Indvandringen og Tilgangen her i
Landet maa kunne erstatte Antallet
af begravede.

Jeg er overbevist om, at det er
Sproget, som er kommet paa toers
af Religionen, der er Grunden til,
at det ser noget mørkt ud med Frem-
tiden. Naar vi tilbage til Aaret
1529 paa Hans Lauridsens Tid i Ke-
benhavn, saa ser vi, hvorledes Sprog
og Religion kan staa fæntet over for
hinanden til nogen Stade for Guds-
livets Trivsel.

Mon ikke det var Sprogets Skyld,
at Herren sendte Pastor Bach over
saa lange Bandojve, for han fandt
sin Vads? „Dan kom til Australien,
men der var ikke nogen Fremtidss-
mulighed at øjne med hans danske
Sprog blandt de gamle Danst som
ikke haade sat sig ind i Landets
Sprog.“

Vi herovre kan ikke beholde vort
gamle Sprog saa længe som Syn-
derinderne i Europa kan, fordi de
er rovet ud af Modersfødet med
Magt og derfor kan bede Herren
om at komme tilbage, og faaledes
er det ikke noget, de har sat sig i
Hovedet, som de vil staa eller falde
med efterom Resultatet bliver. Vi
derimod er kommen herover frivillig
og kan frit rejse tilbage, naar
vi vil.

Nu maa det endelig ikke fortaas
derhen, at vort gamle Lands
Sprog ikke har haft sin Betjening
her i Landet for det indvandrede
Folk. Jo, Herren være Lovet, det
har haft en vældig vellystet Be-
tydning; man tør tro, at der er
mange, mange Sjæle i Kristfer-
ne her i Landet, som har fundet
og ladet sig finde af Jesus, ma-
ske mange flere, end om vi var
blevet i Statskirkerne i det gamle
Land. Herren gav det indvandrede
Folk tro Sjælesøgere paa deres
egte Maal, saa det blev klart for
mange, at Religion var ikke Stat-
tens, men noget virkeligt, en per-
sonlig Gjemdom.

Det objektive i Emnet l. B. i
L. S. er ikke et Enten-Eller, men
et Baa-de-og; derfor, paa
ekshert Sted, hvor vor dyrebare
lutherske Lære forkyndes, og hvor
Trang findes i den omhandlede
Retning, det være sig paa Dyst,
Søenst, Norsk eller Danst, der er

det haade ret, billigt, formuigt
og Herren velbehageligt, at de un-
ge i den anden Generation lærer
Modersmaalet.

Men da vi nu for Tiden er fuldt
beskæftiget med at opdrage den
tredie Generation, da er det og-
saa rimeligt, at den jaar nogen fir-
kelig Betjening i Landets Sprog.
Eugene, Ore., i Nov., 1917.
Jens P. Nielsen.

Man Ved at læse de forskellige
Indlæg i Sprogspørgsmaalet er
Ned. kommen til at tænke paa, hvad
en Døfter her i Byen fortalte ham
for mange Aar siden.

Lo Mand var kommen noget
imellem, saa de vilde sagsøge hin-
anden. Den ene af dem forelagde
en Sagsfører sin Sag. Denne sagde:
„De har Ret.“ Den anden gik til
sammen Sagsfører og forelagde ham
Sagen, som han saa den: „Ja, De
har Ret,“ sagde Sagsføreren ogsaa
til denne. Saa kom en Stone og
sagde til Sagsføreren: „De kan da
umuligt have Ret begge to.“ „De
har ogsaa Ret,“ sagde han til Sto-
nen.

Det forholder sig simpelt hen sa-
ledes med Sprogspørgsmaalet:
Kirkelig Betjening i Landets Sprog
— er og vil altid blive Reglen.
Men lige saa sandt er det, at Lan-
dets Sprog og Modersmaalet i
Reglen falder sammen, saa vi lige
saa godt kan sige, at kirkelig Be-
tjening i Modersmaalet er Reg-
len.

Vi har altsaa med Undtagel-
ser at gøre, fordi Landets Sprog
og Modersmaalet eller Hjertespro-
get ikke er eet og det samme.

Men fordi Forholdene her i Lan-
det er saa forskellige paa de for-
skellige Steder, derfor kan der in-
gen almindelig Regel gives
for, naar Overgangen fra kirkelig
Betjening i Modersmaalet til
kirkelig Betjening i Landets
Sprog bør ske. Det Spørgsmaal
maa behandles lokalt i Samklang
med Forholdene paa ethvert Sted.

Mr. J. P. Nielsens Brug af
Statistikken fortaar vi ikke, men
vi har selv Adgang til Ræfberet-
ningerne for de 20 Aar. Den fore-
nede danske Kirke har bestaaet
Ræfberetningen for 1897 giver
Antallet af konfirmerede Medlem-
mer til 5,996.

I de følgende 10 Aar (1898—
1907) konfirmeredes der 5,914, og
i 1907 var Antallet af konfirme-
rede Medlemmer 9,261, en Forøgel-
se af 3,265, men 2,649 mindre end
Antallet af dem, der er konfirmeret
i de 10 Aar.

I de næsten 10 Aar (1908—
1917) konfirmeredes der 7,519, og
i Ræfberetningen for 1917 opgiver
Sekretæren Antallet af konfirmerede
Medlemmer til 14,996, altsaa en
Forøgelse af 5,735 i de sidste 10
Aar, 1,784 mindre end Antallet
af konfirmerede.

Forøgelsen de første 10 Aar er
over 54 Procent og de sidste 10
Aar næsten 62 Procent, en ret an-
seelig Vækst.

Det skulde have glædet os, om
Væksten havde holdt Skridt med
Antallet af konfirmerede; men det
er vistnok en overspændt Forvent-
ning, at Tilgangen forinden konfir-
manderne skulde maale sig med Døds-
procenten.

Men selv om Væksten maa an-
ses for at være mindre, end den
burde have været, saa tør vi ikke
gave Sproget Skulden derfor.
Mene den Rædsgering, at saa

Mayor
HONORBILT
SKO For hele Familien
For Mode, Pasning og Brug
Kjøb
Spørg Kjøbmanden
eller Mayor Sko. Se
eller Handelsmær-
ket paa Saalen.
P. MAYER BOOT
& SHOE CO.
Milwaukee, Wis.
MILWAUKEE
CUSTOM MADE
HONORBILT